

**ÎN
ÎNȚIMPINAREA
ZILEI
MINERULUI**

ORADEA (de la corespondentul nostru).
Sectorul întreprinderii miniere Oradea, întâmpină „Ziua minerului” cu noi succese în muncă. La mina Tico, spre exemplu, pentru mecanizarea lucrărilor în abatajele cu front lung, s-a pus la punct metoda încheierii cu scerpere tip plug. La capătul unei luni de aplicarea acestui sistem, producția atinsă este de 3.460 tone, iar productivitatea de 4,78 tone, față de 1.700 tone cât se realiza înainte. Sistemul a fost extins și în alte abataje din cadrul sectorului. La Bratca, în urma aplicării susținerii mixte din abatajele cameră, straturile 1 și 2, s-au realizat economii la lemn în valoare de 40.000 lei. Metoda care a început să se aplice și la sectorul minier I. P. va aduce însemnate economii de lemn, în special cherestea.

„Ziua minerului” este întâmpinată de colectivele exploatareilor ploieștene cu un bilanț bogat în realizări: 30.000 tone cărbune energetic peste plan, mai mult de trei milioane lei economii și tot atâtea beneficii suplimentare.

De remarcat că, pentru prima dată, întregul spor de producție a fost obținut pe baza creșterii productivității muncii, creștere obținută în urma măsurilor preconizate de comisiile de organizare științifică a producției și a muncii. În cadrul acestei acțiuni, minele Filipștii de Pădure și Sotînga, de exemplu, au fost dotate anul acesta cu utilaje de mare productivitate cu care s-au obținut înaintări în galben de două ori mai mari decât cele realizate până acum.

**ÎN
ACEST
NUMĂR**

**COMPETENȚA NU SPOREȘTE
PRIN PRELEGERI
DESPRE IMPORTANȚA EI**

ÎN PAG. 2-a

**FOTBALUL-
pe masa de disecție**

ÎN PAG. 4-a

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**Scinteia
tineretului**

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5664
—
6 PAGINI
25 BANI
—
SIMBĂTA
5 AUGUST
1967

**O NOUĂ FABRICĂ
DE CONSERVARE
A FRUCTELOR
DE PĂDURE**

In excursie,
la Poiana Brașov

La Borșa, raionul Vișeu, constructorii au început recent lucrările unei moderne fabrici de conserve și prelucrare a fructelor de pădure. Noul obiectiv va cuprinde o hală principală de producție de aproape 800 m.p. Fabrica de la Borșa care se prevede a fi dotată cu cele mai moderne utilaje în această ramură industrială va avea o capacitate de prelucrare de peste 600 tone smereu, 110 tone afine, 20 tone mure și alte importante cantități de fructe recoltate din pădurile masivului Pietrosu.
V. MOINEAGU

Doi cete doi, muncitorii urcă pe schele — părți ale aceluiași întreg, strălucitori pe scara drum al construcțiilor. Foto: ION CUCU

**MOTIVĂRILE —
FUNDAȚII ȘUBREDE
PENTRU CONSTRUCȚIILE
AGROZOOTEHNICE**

Raid-anchetă
în regiunea
Argeș

300.000 lei au hotărât să aloce anul acesta țării noastre pentru construcția de noi obiective agrozootehnice necesare producției. O sumă foarte mare, dar nu există construcție prevăzută în plan — de salivă, alge de fructe, grădini, sau distilării — a cărui realizare să nu constituie în mod sigur un impediment direct producției și realizării în cooperativă agricolă. Sistemul la finele celui de-a șaptesilea anului. Din timp și din lucruri rezolvabile au fost drumurile, mașinile și altele. A început vremea culturii și recoltării sistemului. Pentru depozitare și conservare s-a planificat construirea de magazine și silozuri, bazine de borhot și distilării. În ce stadiu se află toate acestea? Nu mai e mult încă până când lucrurile vor cobori de la munte, iar circulele de vraci vor intra din taberele de vacanță. Până atunci, spățiile noi de adăpostire — salvane, grădini, materii — vor fi gata? În taberă, în care am văzut riscuri — în urma raid-anchetă organizat în regiunea Argeș. Ce am de spus? Că bilanțul la zi este nesatisfăcător. Mari răsunări în urmă se înregistră în construcțiile agrozootehnice, în magazine și silozuri pentru fructe, în electronici și altele, care cu apă a sectorului zootehnic.

Pe lângă cele 125 grădini în construcție, spre exemplu, doar 60 au fost terminate; la 9 lucrări nici măcar s-a început. Tot atât de rămasă în urmă este și construcția de obiective necesare producției vegetale. Dacă, în ceea ce privește serice și silozurile pentru legumicultură, lucrările mai pot continua până la începerea noului ciclu de producție, terminarea magazinelor, păștelor și a silozurilor pentru fructe este de o necesitate stringentă. Or, tocmai la aceste lucruri stau foarte prost: din 54 magazine au fost terminate 17, iar din 66 de păștele 5 (17%).

O dată cu intrarea pe rod a plantațiilor pomicele argeșene s-a pus în mod deosebit problema realizării unor spații de depozitare corespunzătoare. În acest sens, în mai multe cooperative agricole s-a hotărât construirea a 27 silozuri cu capacitate de 500 tone fructe și 200 tone cereale fiecare. Deși cu construirea unui siloz se cheltuie circa 2.000.000 lei, cooperativile agricole s-au angajat la asemenea eforturi financiare pornind de la efectul deosebit pe care-l au asupra veniturilor. Un economist demonstrează că, dacă o cooperativă și-ar conserva fructele în siloz și le-ar vin-

**Anticipații
la garderoba
autumnală**

- Favoriții toamnei — copiii
- Culorile sezonului galben-cald, roz, mărgean, roz, bordo etc.
- Mini-jupe... în declin?

Pe un timp încă îndelungat, Institutul meteorologic menține ca prognoză canicula. Căitările noastre însă, încrezătorii în întelepciunea guvernului autohton „Construcție și vară, șule și iarna car” — vor să cunoască încă de pe acum noutățile pe care toamna le va aduce în magazine. Ne-am făcut ecoul dorințelor, solicitând răspunsul competentelor de la cel mai competent for — Ministerul Comerțului Interior. Iată câteva „scenarii” ale toamnei pe care ni le-a dat tovarășul CORNEL OPIN-CARU, director general adjunct al Direcției de resursi din M.C.I.

Comertul — precizăm de la început tovarășul Cornel Opincaru — are datoria să se conducă după același înțeles proverbial al nostru. Altfel, nici n-ar fi posibilă colaborarea sa cu industria producătoare pentru a face față cerințelor crescute de articolele specifice fiecărui sezon. Pentru industria, ca și pentru noi, toamna lui 1967 a început cu mai multe luni în urmă — așa că sperăm ca prezenta ei reală să ne găsească în măsură să satisfacem prompt și meșteșugurile multiple și diverse ale cumpărătorilor. Aș începe cu cei mai tineri — noli nascuți. Fondul de marfă destinat acestei categorii îl oferim în aceste toamni triplă față de 1966. În magazinele noastre, se găsesc și se vor găsi în cantități corespunzătoare articole pentru copii, port-bebe-uri, cămașute, chilote-scutece din țesături ușoare, absorbante (ștră, finet, in-dian etc.), precum și produse de tricotație de conșum general.

Pentru prima dată, în acest an, ne-am preocupat și de garderoba viitoarelor mame. Toaletă de vară specifică acestei împrejurări s-au bucurat de o bună primire. Experiența făcută în toamna noastră, se găsesc în mintele pregătite pentru sezonul rece — rochii în sortimente specifice, modele și contexturi adecvate — să răspundă gustului și pretențiilor tinerelor cumpărătoare.

FLORICA POPA
(Continuare în pag. a V-c)

**REPARTIZAREA
VIITORILOR ACTORI**

**PROCEDURĂ FORMALĂ SAU
ACT DE ADEZIUNE ARTISTICĂ?**

Motto I:
„Absolvenții instituțiilor de învățământ superior sînt obligați să se prezinte la posturile în care au fost repartizați, unde vor activa, în conformitate cu contractul de muncă încheiat, cel puțin trei ani de la prezentare. În cazuri excepționale, în interesul producției, absolvenții instituțiilor de învățământ superior vor putea fi transferați conform normelor legale în vigoare și după cel puțin un an în locuri de muncă similare cu cele în care au fost repartizați.” (Extras din H.C.M. nr. 918/1968).

Motto II:
Din cei 92 absolvenți din promoțiile 1964 și 1965 ale Institutului de artă teatrală și cinematografică, la sfîrșitul stagiunii 1966-1967, deci în timpul stagiului de trei ani, mai activau în teatrele noastre fuseseră repartizați numai 41; „cazurile excepționale” reprezentă deci, în tinerii actori, o proporție de 56 la sută. (Din evidențele Institutului și ale Consiliului Teatrelor).

Iată, într-adevăr, o situație îngrijorătoare. Am putea spune chiar mai îngrijorătoare decît la oricare alți absolvenți ai învățămîntului superior.

De unde, încotro și mai ales de ce pleacă actorii tineri trecînd — ei și teatrele care-i angajează — peste indicațiile legii și peste necesitățile bunului mers al unor teatre? Care sînt pricinile reale ale dereglării sistemului de menținere a cadrelor talentate în colectivele teatrale?

Sînt cîteva întrebări la care își propun să răspundă, mergînd la unul din izvoarele inițiale ale fluctuației, rîndurile de față.

Bulevardul Maghera — vedere din avion

metamorfoza

Elevii aceluiași cu interes conștient, schimbarea de opinii în domeniile științifice, politice, literare, artistice. În primul rînd din necesitatea de a se informa. Elevii îndrăgesc excursiile, jocurile sportive, muzica, dansul. În primul rînd din necesitatea de a se distra. Mai ales în zilele vacanței ei doresc să participe la cît mai multe asemenea activități instructiv-creative. Sînt oricine însă și aici o confruntare de opinii, în orice domenii ale științei, politicii, literaturii sau artei s-ar putea, nu poate trece indiferenți în fața cîră în mîna lor care ei sînt lucruri noi, interesante, și sînt înțeleg pe care nu le știau. Cu excepție, literaturile sportive, scrierile de dans nu pot avea înțeles decît atunci cînd sînt organizate cu gust și ferocitate, revizuiți cu atenție și mai tineri de aceeași vîrstă. Că este necesară unor persoane printre elevi a unor persoane cu bogată ex-

periiență și tactul profesorilor. De atunci au trecut însă mai mulți ani și notoria de „club de vacanță al elevilor” a fost interpretată în fiecare vară altfel. Consecvență de la un an la altul a rămas numai tendința de înălțare a acestor cluburi. „Nu sînt un rostul” — au afirmat unele cadre didactice. „Elevii le ocolesc” — i-au acompaniat activității unor comitete organizate U.T.C. Și se pare că ideea de înălțare a cluburilor de vacanță ale elevilor a început să cîștige teren. La început au funcționat numai în fiecare loc. Apoi, s-au organizat cluburi pentru două-trei locuri. În vara anului cu-

rent cel mai des înfîlțit este clubul orășenesc — cite unul în fiecare oraș. Ce surpriză ne rezervă vara anului viitor?...

În orașele Buzău și Ploiești cluburile de vacanță ale elevilor n-au reușit să-și cîștige un prestigiu. Și cum să-și cîștige, cînd în schimb organizării unor activități atractive se caută „metode” prin care elevii să fie „convinsi” să vină la club? Tovarășul Clotilda Constantinescu, directoarea Liceului „M. Eminescu” din Buzău, ne-a relatat o întâmplare plină de semnificație. Îngrijorate că elevii ocolesc clubul, unele cadre didactice au pornit în căutarea lor: pe stradă, în parc, la cinematografe, acasă. „Nu puteți spune că nu v-ați înfîlțit cu mine?” — a implorat-o una dintre eleve pe profesora care a invitat-o să participe la activitatea clubului. Apoi, clubul a devenit pentru elevi un fel de spriețoare. Stare de fapt în-

ADRIAN VASILESCU
(Continuare în pag. a IV-a)

cluburilor de vacanță

COMPETENȚA NU SPOREȘTE PRIN PRELEGERI DESPRE IMPORTANȚA EI

VIATA DE ORGANIZATIE

altan atent. Interlocutorul, Ștefan Pop, secretarul U.T.C. de la „Industria” Cluj Napoca...

creșterea competenței activistului U.T.C. — La adunările noastre, ne spune unul dintre activiști...

arta modernă a Franței sau arta românească feudală. În cel de-al doilea plan tematic am întâlnit...

rii mei, Mihai Hui și Ion Deac, mi-au vorbit pe larg despre fiecare în parte: că tematica adunărilor generale se stabilește...

la o lună la alta, și de la un an la altul. Și într-adevăr, trebuie să recunoaștem că, din punct de vedere logic...

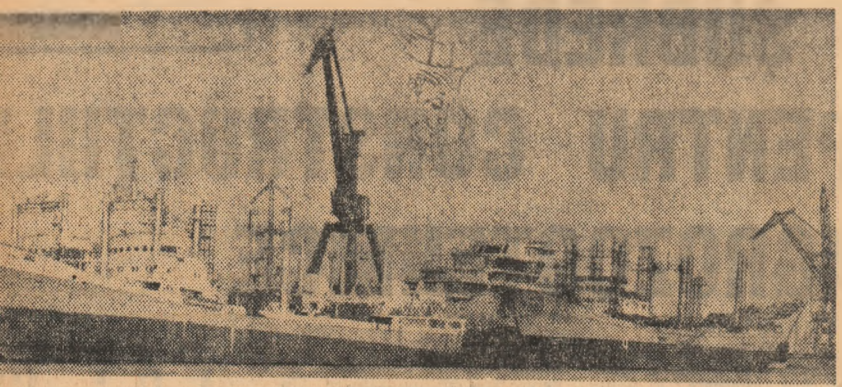
gura această instruire o competență reală, nu de suprafață, activiștilor comitetului orășenesc U.T.C. Barajul de cunoștințe înșușit nu mi se părea rezistent în fața unui eventual „sprinj conștient”, a „ajutorului direct de care au nevoie organizațiile de bază”...

ORAȘUL PRIVIGHETORILOR

Stau sub un brad în apropierea Fabricii de instrumente muzicale din Reghin și ascult un concert unic prin frumusețea sa. O privighetăre, cocoțată în vîrfurile arborelui, trimite în aer — cînd line, ca niște unduiri prelungești, cînd reperi ca sticlinele unei corzi de vioară — trîni armonioase. De alături, de la o fereastră, îi răspund, mereu altele, acorduri de vioară, de chitară și mandolină. Mai stăra pasare, intrată în această întrecere înegală, rezistă cînd rezistă și, apoi, supărător parcă că treburile să fie singuri pept la atîtea privighetori și la zborul și pleacă dintr-un loc în altul...

S-a redeschis edificiul roman cu mozaic din Constanța

CONSTANȚA (de la coredpondentul nostru). De cîteva zile, edificiul roman cu mozaic din Constanța și-a redeschis porțile. Lucrările pentru protejarea și valorificarea monumentului s-au încheiat. După ce multă vreme, covorul multicolor cu motive florale din piatră și marmoră s-a aflat sub un amestec de pămînt, gros de 70 cm, vizitatorii fac cunoștință din nou cu această capodoperă a arhitecturii romane. Scări și balcoane în aer liber, sau sub mari adăposturi de sticlă, înles-

nesc vizitarea sălii cu pilastri de cărămidă și a antrepoteilor. Sint expuse amfote descoperite sub bolțile ochilor magazii ale portului antic.

Valea Prahovei — stațiunea de odihnă Poiana Tăpului

INSEMNA RI

— omul cu „mîini de pensetă” și după modelul lui, Don Alexandru și alți tineri — se află în întrecere cu cei mai mari meșteri ai lumii în crearea violinelor miniaturi. A realizat pînă acum patru tipuri de violi liputanse (105 mm, 84 mm, 44 mm și 32 mm) pe care le-a înaintat, spre conștientare, Muzeului Markneukirch, unde se păstrează cele mai mici violi din lume.

— Avem un aparat redus, care nu face față tuturor problemelor, au argumentat activiștii comitetului orășenesc U.T.C., într-un mod care seamăna a scuza. — În oraș sînt 380 de organizații și cele mai bune intenții ale noastre se izbesc de lipsa timpului practic. Și așa am aflat că, la urma urmelor, toate frazele frumoase despre competență, rostite sau nu la instruire, erau dinainte sortite să rămîna cunoștințe teoretice, pentru că se știe prea bine, de multă vreme, că reșemana chiar, că „organizațiile de bază sînt grea de cuprins, în sensul îndreptării lor, mai ales în ceea ce privește activitatea comitetului orășenesc U.T.C. nici n-am putea să se ocupe de altceva decît de străngerea cotizației, ținerrea adunărilor generale, întocmirea planurilor de muncă, ceea ce, nimic de zis, fac cu prisosință. Și se pot chiar mîndri cu faptul că „într-o lună de zile reușim să vedem toate organizațiile”. Cum anume — nu mai are importanță. Competent, nu — în nici un caz. Atunci nu pe bună dreptate se pune întrebarea: care munca instructorilor comitetului orășenesc Turda al U.T.C. nu devine, parțial, inutilă?

D. MATALE

mare din pag. 1)

ente, ele avînd mai curînd un caracter de proiect decît de informare serioasă și temeinică. Nici proiectele turnee nu vor aduce noutăți și senzații, pentru că lucrarea de contact cu activitatea teatrală va avea, inevitabil, o durată minimă. O sugestie foarte prețioasă ne-a făcut în acest sens tot. Radu Nicolae, directorul Teatrului Național din Craiova: „Ar fi util ca ultimul an de studii al viitorilor actori să aibă un caracter de practică, dar nu limitată doar la spectacolele de la Casandra. Două sau trei luni ar putea fi afectate pregătirii și interpretării de către studenții a cîte unui rol într-un teatru — și nu numai într-un teatru din Capitală — în condițiile concrete în care vor

asuma obligații reciproce: instituția să asigure dezvoltarea și împlinirea profesională a absolvenților, absolvenții să asigure dezvoltarea și împlinirea instituției. Violentarea acordului deplin, indiferent de care partei anulează răspunderea reciprocă și deci și realizarea perspectivelor. Drepturile nevoite, în momentul repartizării, trebuie să fie egale, să se aleagă reciproc”. Ce se întîmplă în realitate? La cererea consultării de resort din C.S.C.A., conducerea teatrelor își comunică nevoile de absolvenți, în limita posturilor libere de care dispun, diferentiatul doar pe seze. Consiliul Teatrelor triază aceste cereri și înaintează Institutului o listă de locuri, corespun-

du și Cristian Popescu, absolvenți din promoția acestui an, n-au fost solicitați de Teatrul „Lucia Sturdza Buleandra” și respectiv de Teatrul „C. Tănase” care intenționează să-i angajeze. Repartiții unul la Petroșeni, și celălalt la Baia Mare, cei doi tineri actori vor refuza, fără îndoială, itinerariul nedorit cu care ne-au obișnuit destui colegi ai lor din promoțiile precedente: cereri de transfer, detașări, demisii, un întreg șir de complicații administrative care ar fi putut fi evitate cu ușurință. Am solicitat cîtorva oameni de specialitate u-nelne sugestii pentru înălțurarea acestui lanț al slăbiciunilor care caracterizează actualul sistem de repartizare a tinerilor actori.

Desigur, acordîndu-se directorilor de teatre (a căror prezență la spectacolele de producție și la repartizări trebuie să capete în orice caz un caracter de obligativitate) dreptul de a refuza în mod decisiv opțiunea absolvenților, chestiunea ar fi rezolvată, cel puțin în principiu. Nu trebuie însă trecute cu vederea consecințele psihologice ale unei asemenea metode. Un șir de refuzuri repetate poate crea un nou absolut, al cărui proces de formare artistică se află abia la început, un sentiment fals de inutilitate, un întreg complex care poate avea consecințe grave asupra dezvoltării sale ulterioare. De aceea mi se pare mult mai adecvată ideea profesorului George Dem. Loghin privitoare la solicitarea de către teatre a unor absolvenți diferențiați pe genuri. Cu precizarea că genul, profilul artistic al fiecărui absolvent trebuie stabilit din timp, în mod firesc, în cursul procesului de învățămînt și nu în mod arbitrar, în funcție de cererile teatrelor. De asemenea, considerăm întru totul normală cerința ca la repartizări Consiliul Teatrelor să ofere toate posturile indicate de teatre; avînd la dispoziție mai multe posibilități de alegere, răspunderea tinerilor actori ar funcționa ca un plus de severitate. În general, rolul jucat de aceste repartizări de către Consiliul Teatrelor trebuie să cîștige în greutate și în concretețe. De la actuala funcție de mediator teoretic între Institut și teatru, Consiliul trebuie să evolueze spre funcția de principal responsabil pentru viitoarea evoluție a tinerilor actori, pentru încadrarea lor armonioasă în ansamblul mișcării noastre teatrale.

DICTIONARUL CULTURII DE MASĂ

Editarea, sub auspiciile Casei centrale a creației populare, a unui Indreptar pentru culegerea folclorului purtînd semnătura prof. Mihai Pop, director al Institutului de etnografie și folclor al Academiei Republicii Socialiste România, constituie o inițiativă științifică și culturală cu semnificații multiple.

Rod al unei bogate experiențe proprii în cercetarea de teren, experiența îmbinată armonios cu o temeinică cunoaștere a realităților folcloristice moderne și a faptului de folclor contemporan, Indreptarul delimitează metodologia culegerii folclorului în funcție de scopul urmărit și de cerințele impuse de stadiul actual al folcloristicii moderne. „Culegerea creației populare — subliniază autorul — nu se poate face mecanic și nici întâmplător. Ea trebuie să fie o acțiune deliberată, cu scop bine precizat, să aibă la bază cercetarea cuprinzătoare și totodată minuțioasă a unor realități folclorice bine determinate” (p. 3). Această presupune, deci, nu numai o valorificare superioară a folclorului — finalizată în studii și materiale de cert interes științific — ci și o pregătire de specialitate temeinică a celor care, pe lingă ocupațiile de fiecare zi, dînt-un sentiment de înaltă prețuire a creației populare, se ocupă și de culegerea folclorului.

Pentru înarmarea acestor entuziaști, nu puțin la număr, cu un minimum de cunoștințe prof. Mihai Pop întreprinde o trecere în revistă a principalelor direcții în care trebuie orientată culegerea folclorului, trîngînd concluzii mai importante la care a ajuns folcloristica românească. Sînt dezbătute, astfel, raporturile dintre folclor și cultura contemporană, scopul și natura ceretărilor folclorice, caracterere creației populare și cercetarea folclorului ca fenomen artistic. În continuare se fac referiri la activitatea de culegere propriu-zisă și metodologie a cule-

gerii folclorului în capitolele referitoare la organizarea cercetărilor de teren, metoda muncii de teren, cercetarea fenomenelor contemporane, transcrierea și sistematizarea materialelor folclorice. Lucrarea se încheie cu o Anexă în care sînt reproduse pentru exemplificare mai multe tipuri de fișe, un chestionar, modele de transcriere a liniei melodice, semnele diacritice folosite

că însușirea și înțelegerea întocmai a recomandărilor cuprinse vor fi întotdeauna însoțite de satisfacția atingerii scopului propus. Prețioasă și sugestivă afirmația autorului potrivit căreia „deosebirea între folcloriști profesioniști și folcloriști amatori nu este de esență și nu se poate face în detrimentul pregătirii” (p. 17). Precizarea confirmă nivelul la care a ajuns folcloristica noastră și e de natură să contribuie la eliminarea aceluia „amatorism” care a făcut atîtea deservicii valorificării folclorului românesc. Aplicarea în practică a deciziilor însumate în Indreptarul pentru culegerea folclorului va contribui la o mai întreprinsă valorificare a folclorului local în cadrul mișcării artistice de amatori, căreia-i va da un colorit nou prin îmbogățirea repertoriului cu piesele cele mai reprezentative. Vor fi eliminate astfel diferitele „prelucrări” și „stilizări” sau intervențiile, în text sau melodie, de multe ori neinspirate. Aceleași criterii vor trebui aplicate și soliștilor și formațiilor profesionale unde lipsa de autenticitate, uniformizarea, sau alte exagerări se fac mai mult simțite deși presa și publicitatea de specialitate și-au făcut de mult cunoscuta opinie.

Valorificarea în cadrul mișcării artistice de amatori a folclorului local necesită, după părerea prof. Mihai Pop, crearea unor arhive de folclor regional sau raionale pe lingă casele creației populare, muzeele locale etc. Realizarea arhivelor de folclor locală necesită o muncă susținută de cercetare și culegere a folclorului zonelor respective, respectarea normelor științifice care stau la baza folcloristicii moderne și hotărîrea acelor iubitori ai creației populare de a nu lăsa necercetate și nevalorificate nici una din nestematele poporului nostru.

MIHAI POP :

Îndreptar pentru culegerea folclorului

pentru notarea pronunției și o bibliografie selectivă a celor mai reprezentative culegeri și studii de folclor din țara noastră. Pentru o mai corectă înțelegere a spiritului lucrării facem precizarea că între partea cu caracter general și cea cu caracter practic există o legătură organică, prezentă pe fiecare pagină parcursă. De aici caracterul de instrument de lucru util și necesar al îndreptarului și garanția

AI. DOBRE

REPARTIZAREA VIITORILOR ACTORI

lucra mai tirziu. În felul acesta se pot crea punți trainice de legătură între absolvenți și teatre, se pot naște proiecte comune și atașamente durabile. Evident, aceasta presupune un efort comun al Institutului și al teatrelor; cel dintîi trebuie să asigure, eventual în colaborare cu Consiliul Teatrelor, o coordonare judicioasă a activității de practică, iar celălalt trebuie să creeze condiții normale de muncă studenților și să-i dubleze cu actori din propriul rol colectiv, pentru ca spectacolul să nu sufere după plecarea practicanților”.

Da capătul celor patru ani, pe actorul absolut în așteptat momentul — absolut esențial pentru cariera lui — al repartizării în producție. Aici se petrece, pare-se, una din dereglările cele mai evidente, sursa cea mai acută a viitoarelor fluctuații de cadru. „Momentul repartizării — ne spune totuși Ion Buleandru, directorul Teatrului de Stat din Bacău — dîncolo de aureole, se prezintă ca întîlnirea a două nevoi: a teatrului și a absolventului. Această întîlnire trebuie să ducă în perspectivă la rezoluvența amîndurora. De aceea e necesar să se producă condițiile unui deplin acord. Numai în astfel de condiții se pot

zătoarea numerică cu promoția din anul respectiv. În fața comitei de repartizare, absolvenții intră în ordinea mediei generale (medie care cuprinde absolut toate notele obținute în timpul studiilor) și își aleg posturile, în timp ce reprezentanții teatrelor, prezenți în sală, își exprimă mai timid sau mai energic — dar oricum fără nici o consecință practică — acordul sau dezacordul cu privire la opțiunea respectivă. Totul se petrece, așa dar, în exact aceleași condiții ca la repartizarea medicilor sau profesorilor, deși consecințele ulterioare sînt profund diferite. Așa că, de foarte multe ori, tinerii actori ajung în teatre care nu-i doresc, care nu le pot asigura o evoluție firescă.

„Ar trebui ca acest sistem să se corecteze într-un singur punct: să dea și instituției dreptul de refuz. După părerea mea, impunerrea unui absolut teatralului care nu are nevoie de el ar consecințe grave și prin aceea că reprezintă prima pierdere a autorității directorului în fața viitorului angajat”. (Ion Buleandru).

„Este greșit faptul că valoarea absolventului se determină prin totalitatea notelor. Trebuie alese numai notele la materiile semnificative pentru nivelul profesional (arta actorului), vorbire și mișcare scenică, ceea ce ar duce la o ierarhizare judicioasă a elementelor. Pe de altă parte, teatrele ar trebui să indice genul absolventului solicitat (eventual pe schema „emplot”-urilor clasice), iar o comisie de specialiști, alcătuită din cadre ale Institutului și ale Consiliului Teatrelor, să determine, ferindu-se de sigur de sablonizare, profilul artistic al fiecărui viitor actor. În acesteși ordine de idei,

FESTIVALUL TINERETULUI SĂTMĂREAN

In pădurea Cionchești, de la marginea orașului Satu Mare, și-au dat întâlnire sute de tineri. Programul cultural-sportiv din cadrul „Festivalului tineretului” le-a captat atenția, oferindu-le totodată posibilitatea să fie actori și spectatori, sportivi și suporteri.

Șase formații de dansuri, numeroși soliști de muzică ușoară și populară, trei orchestre de muzică ușoară au prelușt participanților de pe scenă și din cadrul amfiteatru la pădurea momente de frumusețe artistică. Formația de dansuri de la IPROFIL și soliștii Aurica Anton și Ion Cioară s-au situat pe primul loc. Apoi, furtul celor cîtorva sute de partide diva disputate, Cupa „Festivalului” la fotbal echipei de la Combinatul „I. Ma”, iar la voley tinerilor de la U.M.L.-Satu Mare. Un succes binemeritat al raportat de asemenea luptătorii și boxerii. La lumina focului de tabără și a jocurilor de artiști — perechi-perechi tineri au început dansul. Orchestra de muzică ușoară „Smarald” le-a purtat pașii pînă-n noaptea tirziu. VASILE ARDELEAN activist al Comitetului regional U.T.C. Maramureș

ARGUMENTE INTR-O PLEDOARIE PENTRU O MAI CHIBZUITĂ ORGANIZARE

Cu aproape trei ani în urmă, mai precis la 20 octombrie 1964, buletinul oficial al Federației franceze de fotbal publică un studiu pe marginea numărului de fotbaliști existenți, la data aceea, în țările europene. Se impune atenției țării cu un mare număr de fotbaliști: R. F. A. Germaniei cu 2.128.000, Anglia — 889.000; Cehoslovacia — 530.000; Suedia — 210.000; R. D. Germană — 329.000; Danemarca — 172.000; Austria — 165.000; Olanda — 312.000 etc. România figura atunci cu 94.800 de jucători. Să ne uităm, la prima vedere, cifrele din dreptul celor țări bine cotate în ferahia mondială (Italia — 16.200; Portugalia — 18.000; Spania — 47.000), dar cifrele făceau să pare referință numai la fotbalii integrați în forme totale sau parțiale de profesionalism. Era interesant de urmărit și relația dintre numărul

fotbaliștilor și cel al populației. Olanda cu 512.000 de jucători la 11 milioane de locuitori are situația pe primul loc, cu un procent de 46 la mie. Urma R. F. A. Germaniei — 40 la mie, Danemarca — 38, Suedia — 30, Cehoslovacia — 24, Austria — 23, R. D. Germană — 20, Anglia — 16, Bulgaria — 15,7 etc. Pe locul 22 din cele 26 de țări cuprinse în aria investigației se situa și țara noastră cu 5,3 la mie. Am reluat aceste statistici pentru a le folosi ca un prim argument în favoarea ecuației: MASA DE JUCĂTORI = PROCENT VIRTUAL DE FOTBALIȘTI EXCELENȚI. Fotbaliștii excepționali nu pot apărea decât pe un fundal solid, fiind consecința calității a unei însemnate „cantități” de jucători. Am să explic faptul că țările bine cotate în arena internațională, au un mare număr de

jucători, o mare suprafață de selecție din care se desprind cele 30-40 de mari personalități, izvor de talan pentru cluburi și echipa națională. Dar oricât de imens ar fi, masa jucătorilor nu poate rodi decât într-o atmosferă propice, fertilă. Numai atunci va apărea flanga jucătorilor de elită, de super clasă, de mare rafinament tehnic-tactic, unicul tip în stare să confere astăzi fotbalului dintr-o țară prestația internațională, solidă și constantă. Jucătorii de valoare medie se găsesc, acum, pretutindeni. Dar competiții internaționale nu mai pot fi organizate cu ei. Un loc prestigios la ierarhia mondială se deblindează, actualizându-se numai concurența cu ei, cu virtușii, care au în viața lor impulsul virtușilor spre locuri preferite. Dar stilul elit de greu se obține sau fotbalistul virtuos? Dintre cele două

coopiți la vîrsta maximă receptivității într-un proces de pregătire optim, continuat pînă la 20 de ani să zicem, vor apărea cel mult 2-3 fotbaliști excelenți, poate nici atîți. Randalment fotbalului practicat într-o anumită țară depinde însă pe lângă considerentul de ordin cantitativ și de modalitatea organizării. Masa jucătorilor echivalează cu premisa. Ea va fi tractată doar în condițiile unui cadru de funcționare propice, sprînjini pe muncă și disciplină, pe o îndestulată rețea de baze sportive, pe calitatea, pe claritate, în relația jucător-club-antrenor pe etică și echitate în toate sensurile, pe competență și amănarea imaximală. În funcție de acești parametri ca și de alții, rezultate vor diferi net. Lași din ce motive Cehoslovacia (330.000 jucători) reprezintă o însemnată putere fotbalistică,

galonată cu atîtea performanțe pe lângă Olanda (peste jumătate de milion de fotbaliști) detentora unei palmares modest, iar Iugoslavia (165.000) este mult mai bine cotată valoric decât Polonia (285.000) sau R. D. Germană (330.000). Fotbalistul de elită apare și se dezvoltă, deci, într-un anumit climat. Incluziv în această noțiune organizarea și atmosfera din cluburi, calitatea pregătirii, ambianța psihologică creată de presa scrisă sau vorbită, imaginea socială a fotbalistului proiectată în oglinda opiniei publice. Marii jucători purtînd cu demnitate toga popularității sau purpura celebrității, personificînd un ideal de virtuositate și virtute sportivă, merită a amplă pretuire socială. Nu lațelegem de ce vedetele stadioanelor și a arenele, alături de valorici și rezerva altă postură socială decât, să zicem, Interpre-

șlor de muzică ușoară? Și dacă e să fim sinceri o înfrîngere sau o biruință într-un concurs internațional de muzică ușoară, nu are, sub cupola țării, nici a suta parte din ecoul marilor evenimente fotbalistice. Instituirea unei atmosfere extrem de fertile a fost determinată în obținerea de performanțe remarcabile în cazul unor țări cu număr redus de jucători. Factorul cantitativ este deci un element favorizant. De pe cuprinsul masei de fotbaliști se vor obține sau nu constelații de jucători excepționali, în funcție de timpul și gradul organizării activității. Prin raportare la contextul european, și după cifra absolută (94.800), și după coeficientul utilizat (5,3 la mie) numărul fotbaliștilor din țara noastră este încă redus. În conformitate cu indicele orientării propus de autorul francez, la populația țării noastre s-ar

avea să avem peste 500.000 de fotbaliști în activitate. E firesc să ne întrebăm, în continuare, dacă acest deficit de cantitate a fost măcar parțial compensat prin virtuți organizatorice. Cadru general cu elementele sale obiective și subiective, climatul amintit, a stimulată apariția unor jucători cu mare capacitate tehnico-tactică, a combătut primirea fonofonilor, a triat și eliminat falsele valori, a micșorat procentul pierderilor, lansînd cît mai multe vedete din fiecare mie de începători? Cei ce cunosc bine istoria fotbalului nostru din ultimii 15 ani vor opta, se pare pentru această răspuns: NU. Să ne oprim și în dreptul altor rapoarte semnificative. Dacă vom împărți numărul fotbaliștilor noștri la efectivul antrenorilor activității, cu adevărat în activitatea practică — 387 din 1128 (60 la sută din numărul antrenorilor au în prezent alte profesii de bază după datele federatiei), vom afla că unul tehnician și revine (ar trebui să antreneze), peste 170 de jucători. Ipoteză absolut absurdă. Și cînd te gîndești că numai în Cehoslovacia, de exemplu, sînt prezente pe stadioane peste 4.000 de antrenori.

lant încheiat anul trecut, existau 838 de terenuri, cifra în care erau incluse și stadioanele 23 August și ultimul dreptunghi din terenul de antrenament și cu smocuri de iarbă, din nu știu ce comună mai mare. Făcînd abstracție totuși de starea cîtorva sute dintre ele, pe care înasură tehnicii devine iluzorie, datorită denivelării și degradării de tot felul, reiese că un teren sînt nevoiți să se antreneze peste 190 de fotbaliști, adică 7-8 echipe. Nici o mașină electronică n-ar putea rezolva problema orarului antrenamentelor tînd cont de necesitățile reale: program școlar, profesional, de antrenament etc. După triada numărul de jucători — antrenori — terenuri, pe harta Europei, fotbalul nostru rămîne la distanță de prim-lea locuri. Viitorul plan de măsuri pentru dezvoltarea fotbalului românesc trebuie să nu mai fie o copie a precedentelor, deoarece aceleși drumuri duc în aceleași locuri (trebuie să nu ocolească semnificația acestor date. Legile planificării și perspectivei, aducătoare de adevărată mediotate, strîdăniile noastre din celelalte domenii de activitate, trebuie să devină operante și în fotbal. Ar fi necesar să se stabilească cîteva etape, pînă în 1975, de creștere treptată și simbolice a celor trei elemente discutate. S-ar putea stabili, de exemplu, ca treptat, treptat, pînă în 1975, să ridicăm numărul fotbaliștilor la 200.000. Paralel cu augmentarea cifrei jucătorilor ar trebui calificat și introdus în activitatea noastră sportivă antrenorii, necesar pentru instruirea corectă a celor 200.000 de jucători. Și în al treilea rînd ar trebui asigurată baza materială în deplină concordanță cu imperatiile antrenamentului și masa fotbaliștilor. Se înțelege că doar o strictă planificare ar putea realiza sincronizarea în timp și spațiu a evoluției celor trei factori. Fotbalul românesc nu e greu de ridicat precum spunea unii. Să se pună numai „crucii” acolo unde trebuie.

S. SPIREA

Vasile Băran

IZGONIREA

— Domnișoară, în un măr, șopti șarpele, și Eva se întorse și era cît pe-acî să-l pocnească fiindcă nu-i plăcea să fie acostată.
— Ce spune? Se arată de după stînci un bărbat înalt cu gîtul lung.
— Bună seara domnule Adame, limpezî șarpele situația, am invitat-o să ia un măr. Sper că nu te superi? Poți să iei și dumneata dacă-ți face poftă.
Eva mușcă și îi plăcu.
— Ia Adame, îi spuse ea, sînt o minune.
— Ia, domnule Adame, înstă șarpele, că n-ai să găsești dumneata pe oriunde ionatane. Adam umplu un coș.
— Cît mă costă? întrebă el.
— Nimic.
— Cum nimic?
— Așa.
— Ale cui sînt?
— Ge să fie?
— Merele...
— A, merele? Ale nîmănu. Poți să iei cîte vrei, nîmnu nu ține nici o evidență — îi îndemnă șarpele.
— Greu de crezut.
— Dacă-ți spun. Fă și dumneata socoteala, cîte poate ști cîte mere sînt într-un măr?
— Păi atunci stai să ne gîndim la ceva mai serios, vorbi Adam. Poarta unde este?
— Dincolo de copaci
— Ai și un camion?
— E sub frunzar.
— De mine vindem mere.
Șarpele lărgi ochii.
— De mine vindem mere — spuse Adam, apoi caise și gutul, tot spui că n-ai stăpin.
— De mult țineam după o afacere! se bucură șarpele. Atunci, pe mine.
— Pe mine — zise și Adam.
Se întîlniră în zori, cu febnarele sub pelerine, și acutură mărul și așezară lăzile.
Și afacerea ar fi mers bine dacă n-ar fi fost izgoniți.

CĂLCÎIUL LUI ACHILE

DACĂ AR FI INVERS...!

LA O ADMINISTRATIE DE BLOC

de Nicuță Tănase

mijlocie. 2,75 erau suficienți. Vreți să vă fac și 5 sepci?

— Nu pot șapcă și nici sepci.
— Atunci să vă fac două veste?
— Nici vestă nu pot.
— Cît v-a costat mărul? Să vă plătesc. Eu port sepci... Prima probă miine dimineață, a doua azi, a treia cu valscii, simbată — gata bani.
— Tovarășe maistru, am o vreme respîndite la dumneavoastră.
— Vă rog.
— Sistem în țile, nu?
— Iulie 1967 după Cristoa.
— Vă rog să nu spuneti, nu. Faceți dumneavoastră tot posibilul ca prima probă să fie la jumătatea lui ianuarie 1968, a doua în august tot 1968, a treia cu minec la începutul lui '69 pentru că urea să-l scoț în '70. Așa am fost obișnuiți. Zău, nu mă scoateți din ritmul meu.

LA UN CENTRU DE COMANDĂ (incălăminte)

Dumneavoastră poștașii niște picioroș de fică.
— Așa le am de cînd eram mic.
— Știu. Dar ce bătaie! Cum ați reușit să... Șchiopătați de mali?
— De cînd m-am fac pantofii de comandă.
— Am să vă fac niște calapode speciale. Stați ad chem specialiștii în calapode.
— Nu. Vă rog, nu.
— De ce nu?
— M-am obișnuiți așa. Nu pot trăi fără să mă voadă pantofii. Lăsați-mă măsură și lăsați gîria față de om.
— Noi nu vă putem servi așa cum pretindeți dumneavoastră. Incercați în altă parte.
— Chiar dacă vă rog frumos... Știți tovarășe maistru, eu o dată, nu știu dacă vă aduceți aminte, o-am scos pe de la înec. La Kforie Nord. Acum 2 ani.
— Dumneata ești ăla?
— Eu.
— Pentru că mi-ai salvat viața am să-ți fac niște pantofi care să te strîngă...
— Vreau să mă și rodd. Mai mult dreptul. La el am antrenament mai mult Te rog.
— Las, pe mine. Ți-ai fac cu două numere mai mici.
— Eu trei nu se poate!
— Am să încerc.
— Vîno să te pas.
Clientul l-a scos pe de la înec pe maistru degeaba. Mai bine au-l salvat. l-a făcut niște pantofi cu care nu șchiopătează. Nu mai există recunoștință pe lumea asta!

De ceea ce s-a terminat omul, nu se ocupă...
Desena de A. LAMBEANU

GLUMA ACUM
O JUMĂTATE DE VEAC

— Ah doctore, sufar îngrozitor, dați-mi ceva să mor!
— Pînă liniștit, nu trebuie să vă dau nimic, imi cunosc mearea...
— Un tînar actor jucînd „Cidul” a fost primit cu fularuri.
Supărat spune:
— Ce încluiți! Îi suieră pe Cornelle!
— Dragul meu, pentru că imi ești prieten, unde am cerut jumătate din cît imi datorate!
— Multumesc, și ca să nu rămîn mai prejos, abandonez eu și cealaltă jumătate!

CUVÎNTUL JUCĂTORILOR

Sînt salariat la S.M.T. Gura Ialomiei, raionul Fetești. Am 25 de ani și munecsc la această unitate, ca sudor. Am îndrăgit de mic fotbalul iar mai tîrziu chiar am început să-l practic. În activitatea practică, aici la S.M.T., de mulți ani activează, pe lângă altele echipe sportive, și o formație de fotbal în stadion sau pe micul ecran, am observat anumiți jucători care nu numai că lasă impresia că sînt interesați de fotbal, dar și de fotbal. Tocmai de aceea cred că începutul redresării fotbalului nostru trebuie să-l facem cerînd (antrenorii, conducătorii cluburilor, federația) mai multe eforturi jucătorilor din echipele diviziei A și B. În primul rînd accepta să fie obligați să acorde o atenție deosebită programului de antrenament, să fie obligați să în-

total pentru a-l păstra onoarea și prestigiul ei. După cum se comportă, mă refer în special la jucătorii echipei de fotbal din prima categorie a țării, nu toți dovedesc toate forțele, înveșca capacitate pentru obținerea unui rezultat cît mai favorabil.

Din partea Federației cît și din partea conduceri cluburilor, să se insiste mai mult pe linia practicărilor unui fotbal disputat în limitele sportivității, iar atunci cînd jucătorii se dedau la durități să fie aspru sancționați; acest lucru consider că este de competența conducătorului de joc (arbitrul) care nu trebuie niciodată să treacă cu vederea cea mai mică greșeală pe care ve-o că jucătorul a vrut să o comită.

TOMA MIHAI
sudor S.M.T.
Gura Ialomiei
Fetești

CUM M-AM LĂSAT DE FUMAT

mi face plăcere să anunț cu acest prilej că, recent, am terminat volumul 21 al lucrării mele intitulată (proizoriu) „Memorii exclusive”. Ideea de a scrie memoriile s-a născut din ambiția fâșpă de a nu lăsa posterității posibilitatea să citești nici un ban pe seama mea. Dacă omenișor este interesat să cunoască cîte ceva despre persoana mea fizică și culturală, atunci să se aflu totul de la mine, direct, iar cînd indicăți suspecți care sînt autointitulații biografi și care imi dau încă de pe acum tircoale să-ți mai pună pofta în cui. De pe urma mea nu cor voadă nici un os.

Anunț, de asemenea, tot cu acest prilej, că voi începe de astăzi publicarea cîtorva dintre capitolele cele mai palpitante din memoriile, ca de pildă: „Cum scriu și cu ce”, „Cum dorm și de ce”, „Cum mîncînc și ce”, „Cum vînez și ce vînez”, „Cum m-am lăsat de fumat și de ce”, „Lista completă a prietenilor mei și adevărul despre ei”, „Lista completă a dușmanilor mei și adevărul despre ei”, „Intîlnirile mele cu Dan Coe și Sartre” etc. etc. Astăzi am ales pentru dumneavoastră și am dat spre publicare capitolul „Cum m-am lăsat de fumat și de ce”. Săptămîna viitoare vă voi oferi „Cum vînez și ce vînez”. Deci:

„Primum obiect pe care l-am văzut în viața mea fumînd, pe cînd aveam cîrta de un an și șase luni, a fost hornul casei. Al doilea a fost tata. În

ceplad de la cîrta de petru am tata mîncînd după figuri. Cînd am implinit zecis lei am trîmășit eu pe el. Mă apucase de fumat. Nu trîmășim în piept, dar dădam pe nas. De altfel, în familia noastră, compusă din două sprezece persoane, fumaș tresprezece. A tresprezece era pisica. A luase oșet obicei de la mine. Într-un timp pisica s-a strecus. De atunci am fumal fără încetare zecis ani și numerose decenii. Am fumal și ziua și noaptea. Eram un fumător feroce.

cu ceilalți medici, în jeșă mea.

Intorcîndu-mă acasă pe două zile și stîmăndu-mă îndelung cu familia, se luau hotărîrea să nu mor (cel puțin pînă nu achit ultimele rate la mobilă și mașina de spîlat rufe) și, deci, în consecință, să mă las de fumat.

— Trebuie să țîmăști, dragul nostru, mi-a spus tatăl, nu se poșt lăsa așa. Las rufe și mașina, mă gîndesc la cept. Las-te de fumat.

— Drage tată, m-aș lăsa, dar nu am coșpî.

A doua încercare de refuzarea a coșpîm am făcut-o într-un restaurant, unde am cerut o friptură de ouă. Aici, gata-gata să mă enervez, din pricina unei muște gășite în garnitură (despre care ospătarul susținea că e o cîșpe, și că cîșpele nu sînt cuprinse în nomenclatorul Sanepidului), dar m-am abținut.

A treia încercare de refuzare a coșpîm moral-coltio am făcut-o urmărînd pînă la capăt o dezbatere consacrată criticilor literare, a patra cîntînd pagina de umor din „Albina” și ultima (care a fost hotărîtoare) pornind să caut prin magazinele din București o pereche de pantofi numărul 39. În clipa în care mi-am dat seama că am rezistat acestor înfiorătoare încercări ale vieții, problema renunțării la viciul fumatului înceta să mă fie o problemă.

Voința de care dispuneam era cu adevărat uriașă. Înceusem!

STÎNCA

EA: — E sublimă dragă, în golciunea ei sălbatecă!
EL: — Ai dreptate, e formidabilă!
Desen de AL. CLENCIU

METAMORFOZA CLUBURILOR DE VACANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

sau nu așa ceva. Cum în ziua aceea nu a avut loc în Ploiești nici un spectacol de teatru, elevii (cei opt elevi care au venit totuși la club, știind că este... zi de activitate) au fost invitați să vadă un film. Și cine s-a intervenit pentru îndreptarea acestei stări de fapt, cînd la secția de învățămînt a orașului Ploiești a rămas doar... tovarășa inspecitoare a grădinițelor de copii?

— Ce încluiți! Îi suieră pe Cornelle!
— Dragul meu, pentru că imi ești prieten, unde am cerut jumătate din cît imi datorate!
— Multumesc, și ca să nu rămîn mai prejos, abandonez eu și cealaltă jumătate!

este foarte bine amenajată, în ceea ce privește materialul sportiv, acesta ar putea fi asigurat prin contribuția tuturor liceelor din oraș). Dimineața și după-amiaza terenurile de baschet, volei, handbal ar fi pline de elevi. S-ar putea organiza și partide de tenis de cîmp — sport tot mai îndrăgit de tineri. O sală ar putea fi destinată tenisului de masă, alta jocurilor de club. Și firește, nu pot lipsi o sală de audii muzicale; o sală de lectură (unde elevii să găsească și din străinătate, reviste). Un club de vacanță trebuie să aibe și un cerc turistic — membrii acestuia avînd posibilitatea să închirieze corturi și materiale turistice, în vederea organizării unor excursii în grup, să închirieze biciclete (firește, pentru a organiza drumeții cu bicicletele). Cercul turistic ar putea organiza și o tabără cu corturi într-o pădure din apropierea orașului cu autogospodărire, în terii de cîte șapte zile. În ceea ce privește „scutul de seară”, nu există un loc mai potrivit decît clădirea Liceului nr. 2. Aici sînt săli elegante, culoare spațioase. Elevii ar putea invita în mijlocul lor oameni de știință, scriitori, artiști. Ar putea fi invitate personalități de seamă ale vieții științifice și culturale, despre care se știe că de obicei emit puncte de vedere care invită la confruntări. De trei-patru ori pe săptămîna s-ar putea organiza seri de dans, iar luna baluri și carnavaluri. Un astfel de club nu poate fi condus decât de către colective de elevi (prin rotație). Este necesar însă ca rolul de coordonator al cluburilor de vacanță ale elevilor să-l aibă exclusiv Comitetul regional U.T.C. (și așa secția de învățămînt a regiunii nu deșine acest rol decît în planuri, nu și în realitate!). În perspectivă, cluburile de vacanță ale elevilor ar putea deveni permanente.

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

SPORT

Peste 20 milioane manuale școlare difuzate

Din cele 26 milioane de manuale școlare difuzate în țară în anul de învățământ au fost difuzate până acum mai mult de 20 milioane. Ele includ 705 titluri — cu 150 mai multe decât în anul anterior — pentru liceele de cultură generală și de specialitate, școlile tehnice, profesionale și pedagogice.

Tot pentru uzul școlar au fost tipărite recent 125 lucrări cu caracter pedagogic și diferite materiale didactice: „Harta economică și geografică a Africii”, „Atlas geografic școlar”, „Mic atlas de plante din flora României”, hărțile fizice, economice și administrative ale regiunilor țării. (Agerpres)

Vineri dimineața a părăsit Capitala tovarășul Drahomir Koller, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care la invitația C.C. al P.C.R. și-a petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

La aeroport, oaspetele a fost condus de tovarășii Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., de activiști de partid. Au fost de față Cestmir Cisar, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la București, și membri ai ambasadei.

Vineri dimineața a părăsit Capitala prof. univ. Masashi Naito, directorul Departamentului electrotehnic al Institutului tehnologic din Tokio, care, la invitația

Ministerului Învățământului, a făcut o călătorie de documentare în țara noastră. Cunoscut specialist în domeniul electronicii, oaspetele japonez a vizitat Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, Uzinele „Electromagnetice” din București și Combinatul siderurgic din Hunedoara. (Agerpres)

La oules de piersici Foto: LICA IOSIF

„LUAȚI CU VOI STRANDUL PERSONAL”...

Zi de duminică în luna lui iulie. Parcă prin nici o altă zi această lună nu și-a justificat mai convingător supra-denumirea sa. În stația autobuzului 17 care avea să-4 transporte pe clienții spre băile din Someșeni, pasagerii au timp să facă o sudație zdrăcănă până când în sfârșit apare mașina — una singură pe un traseu atât de solicitat. Înghesuși ca sardalele, încălziți și enervați, au ajuns totuși în ziua respectivă aproape 5000 de oameni în duminică la apropierea. După o jumătate de oră de așteptare, fiecare dintre oaspeții crede că s-a sfârșit. Dar surpriza și mai neplăcută i-au așteptat toată ziua. Mica stațiune este foarte prost gospodărită, departe de a satisface chiar cele mai modeste pretenții. Apa celor trei bazine aglomerate ca un tramvai

este după 30 de minute înfrizieră, este atât de murdară încât nu poți face deosebirea între bazinele cu apă caldă și cel cu apă rece. Următoarea surpriză, la chioșcul cu răcoare, deservit de o singură cinzătoare, în fața căreia citea sute de oameni așteptau ceasuri în șir ca să ajungă la o sticlă cu limonadă fierdă. „Cheia” nu ni se trimite niciodată — spune cinzătoarea. Dar chiar așa cum s, limonada se termină repede, căci nu au fost aduse în duminică cu precizie decât 1200 sticle. La bușet o situație asemănătoare: cele 800 de sticle cu bere cu care fusese aprovizionată stațiunea pentru o zi de odihnă s-au vândut în cinci minute.

Carnul pentru grătar — câteva kilograme — s-a epuizat cu aceeași rapiditate. La toate aceste deficiențe, administratorii băilor și responsabilii bugetului găsesc o justificare banală: „Nu am prețuri de afuență atât de mare astăzi”. Dar situația nu s-a schimbat nici în zilele următoare. Secția de gospodărire a sfatului popular regional nu a recepționat încă neajunsurile care persistă de la un sezon la altul la băile din Someșeni, cel mai apropiat și mai solicitat loc de agrement pentru clienți.

În sfârșit, a treia surpriză din această zi. Doi copii s-au tăiat grav în niște cioburi de sticlă, în incinta băilor. Au alergat la cabinetul medical. Dar, stupoare. În această oară nici un medic nu a călcat pe aici și nici creun alt personal medical deși există posturi prevăzute ca la orice stațiune balneară. Secția sănătății a sfatului popular regional a neglijat rezolvarea acestei urgențe.

Într-adevăr, acind mușafirii mai puțin te descurci mai ușor, cu mai puțin bătaie de cap, iar dacă cei tentați să se odihnească o zi la Someșeni au oarecum formidabilă idee de a-și aduce fiecare răcoare, mică, grătare, și berea de care au nevoie, asistentul medical personal și totodată, și propriul strand cu apă curată, nu ar mai fi nimic de spus.

BAL ROMULUS

DE „ZIUA MARINEI” „CARPAȚI” IEȘIE ÎN LARG...

Anunțându-și încă de la distanță sosirea, prin glasul sirenelor, în portul Constanța acoastează zilnic vase din toate colțurile lumii, aducând turismului și mărfuri din cele mai variate. Față de fluxul, din ce în ce mai mare de nave, datorită dezvoltării relațiilor noastre comerciale, rada portului a devenit aproape nelăcrătoare. Ca o cerință imperioasă, în cursul celor două zile se vor termina și capacitatea danelor de acostare a navelor va crește considerabil. Atunci, dinspre larg, marcat în piatră, ca într-o marmură albă, se va vedea profilul otitorului port. Digul de larg, dinspre nord, lung de 2554 m (din care mai sînt doar circa 70 m de construit), împănă cu o lungime de 2681 m — vor constitui centura de apărare a bazei navelor viturului port, care va permite un trafic de 6 ori mai mare decât cel actual.

Dar să lăsam macaraua specială să așeze blocurile de beton cu profil ciudat și să ne întorcem prioritar spre navele românești sosite în port, așa cum fac totuși cei care lucrează aici. Intotdeauna, oricât de ocupați ar fi, ei dedică măcar o clipă, un zâmbet sau o privire navelor românești ce se întorc din călătorie. Sosirea unui vapor dintr-o îndepărtată țară rămîne un eveniment nu numai pentru familiile care înfrumusețază pe cei dragi, ci pentru oricare din lucrătorii portului: și ei de-abia așteaptă să-și revadă cunoscuții, prietenii, tovarășii de muncă.

Am avut șansa să urcăm în bordul navei „Carpați”, una dintre cele mai mari și mai moderne nave românești. O siluetă impresionantă, un interior comod și elegant; nava se pregătea să se desprindă dintr-o doua și de țărnamă și să se îndrepte spre îndepărtata Japonia. Doar peste o oră numai, urma să treacă la duna de combustibil. În acest răgaz, am putut vorbi cu câțiva dintre membrii echipajului: călătoria lor va dura 120 de zile și calea ce vor urma pe întinderea nesfârșită a apelor va trece pe la Capul Bunel Speranțe, pe ruta ochilor navigatori cu ochelari și a lui Vasco da Gama.

L-am cunoscut, pe oaspe, pe comandantul Nicolae Mirea. Urmind să plece în concediu, venise să ureze „drum bun” comandantului Nicolae Ștefănescu care va conduce nava spre Japonia.

— A căta călătoria pe mare s-a aceasta?

— Nu că pot spune preciz: se împlinește, anul acesta, 28 de ani de când ne ghem, și în acest interval am făcut poate sute de călătorii.

Tocmai atunci, în cabina a intrat... Neptun, zeul Mării. În oja de toate zilele, Neptun de pe oală „Carpați” nu este altul decât Mirecea Ceangălu, șef navigator grafit. La trecerea ecuatorului, el devine imperios călător al mării, care, botind mării, năvălește pe noi, dar să dețină „luna de mare” și să elibereze „pentru conformitate” un certificat. Un lup de mare cu certificat în regulă, de curind obținut, e și

FRAVIA BUREȘ

MOTIVĂRILE — FUNDAȚII ȘUBREDE PENTRU CONSTRUCȚIILE AGROZOOTEHNICE

(Urmare din pag. 1)

de spre primăvară numai cu un leu în plus față de prețurile din vară, ar câștiga dintr-un coned 500 000 lei.

Așa au judecat și cooperatorii când au hotărât concentrarea în aceste obiective a unor active, cele două întreprinderi au știut la vreme să-și facă un paravan. Au condiționat încheierea contractelor de execuție de angajamentul cooperativelor agricole de a procura tot materialul necesar. După o concepție proprie, conducătorii miniflorilor întreprinderi cele 27 cooperative trebuiau să-și pună de piciorul un serviciu de aprovizionare cu specialiști care să știe să achiziționeze fier-beton, grupe de cimenturi, conductori electici, materiale pentru stațiile de condiționare etc., etc. Și lucrările au început și s-au desfășurat în funcție de aprovizionare cu materiale.

Unele cooperative au început lucrările încă din primele luni ale anului, altele mai târziu. Nu în toate cooperativele agricole s-a organizat acțiunea de scoatere a lemnului din pădure. Apoi, Ministerul Economiei Forestiere i s-a părut că soluția este... prea simplă, și a făcut ce a putut pentru a o mai complică. Cooperatorii urmau să pre-

lucreze lemnul la circularul propriu. Ministerul a dat însă autorizație de funcționare numai unor, celorlalți pretinzându-le să ducă lemnul la întreprinderile forestiere pentru a fi prelucrat. Din 18 cooperative agricole din raionul Mucul, de pildă, care au cerut autorizație pentru circularul, doar 7 au primit-o. Cooperative agricole ca cele din Domnești și Rujeu au așezat, cu destule eforturi din pădure, câte 300 m.c. de busteni. Și-au construit și circularul noi. M.E.F. nu le acordă însă autorizație. După încredințarea ministrului, cooperatorii ar urma să încerce din nou bustenii și să-1 transporte cale de zeci și zeci de kilometri, pentru a aștepta apoi pe la porțile I.F.-urilor să-și schimbe adresa pentru buncurile-vile numerote 1 și 2 din str. George Enescu. De menționat cu acest prilej că în orașele Galați, Focșani, Brăila, Tecuci etc., unde se află în construcție blocuri însumând 450 de apartamente proprietate personală, studiile de execuție sînt avansate, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului alte câteva sute de familii să intre în posesia locuințelor.

NOI LOCUINȚE PROPRIETATE PERSONALĂ

GALAȚI (de la corespondența noastră).

Construcții aparținînd grupului 2 de sanitare al T.R.C. Galați, au predat la cheie, în aceste zile, 100 de apartamente proprietate personală, situate în modernul cartier al Brăilei numit Hipodrom. În zilele următoare alți 24 de proprietari își vor schimba actualele adrese pentru blocurile-vile numerotele 1 și 2 din str. George Enescu. De menționat cu acest prilej că în orașele Galați, Focșani, Brăila, Tecuci etc., unde se află în construcție blocuri însumând 450 de apartamente proprietate personală, studiile de execuție sînt avansate, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului alte câteva sute de familii să intre în posesia locuințelor.

Practică studențească la Urmale „28 August” din Capitală

La Baia Mare Stație modernă de auto-moto

La Baia Mare, pe strada Victoriei, acum citeva zile, într-un punct obligatoriu de intrare în centrul orașului, constructorii au dat în folosință o modernă stație de servicii auto-moto. Prima unitate de acest fel în Maramureș, stația va sta la dispoziția posesorilor de autoturisme prin cele 11 boxe, mașinile, utilajele și aparatura de măsură și control care este dotată, cu servicii de spălare, presare, reparații mici etc. Stația de auto-moto din Baia Mare este prevăzută cu o platformă de parcare a 45 de turisme, un bar și o cameră de oaspeți.

V. MOINEAGU

ANTICIPAȚII LA GARDEROBĂ AUTUMNALĂ

(Urmare din pag. 1)

este larg folosită în colecția pentru adolescenți, femeile din România de rând vor fi într-un sortiment de 47 modele diferite. 24 articole de țesături realizate în 106 poziții coloristice. Gama contractată cu industria de confecții este foarte mare, iar dacă se va realiza la nivelul contractelor (și am dori ca pe parcurs să nu pui în situația de a face nici o concesie) sperăm să satisfacem exigențele cumpărătorilor. Tineretele vor avea de ales rochiile din 77 de modele în 14 articole de țesături și 40 de poziții coloristice. Linii moderne, avute, simple, ajustate în partea de sus, talia puțin ridicată, lungimea pînă la genunchi, gulere mici, degajate — pun în valoare pregnanța tinereții. Culorile sezonului: intense sau pastelate, principalele fiind galbenul, cald, roșu mărginec, de diferite intensități, roz rece pînă la bordo închis, violet-sabastru, verde, gri deschis.

Sortiment nou în 1967 îl constituie bluza de stăfă pentru femei. Tăcătoarele și pânzele vor fi aproape în întregime dublă față de anul trecut. O nouă: garniturile de imitație de blană conferă taloarelor și pardesiilor nu numai eleganță dar și prelungită funcționalitate, în timpul de răcoare spre larg. Fardesul pe buret — pentru prima dată confecționat în țară, la Fabrica de confecții București, va da examen în toamna aceasta, la început, numai în fata copiii și adolescenților.

Ștaea exigențelor cumpărătorilor sperăm să fie și îmbră-

căminte pentru bărbați. Vom oferi două siluete: dreaptă, pentru îmbrăcămintea de toamnă, și mai puțin strâmtă, pentru îmbrăcămintea de toamnă și elegantă. Silueta costumelor este sveltă, alungită, cu umeri drepti. Sacourile sînt mai lungi, umberii înguști și pătrați; au o camăruță mai discretă, mai puțin de talie, evazată ușor spre tiv, în revers mai lungi și mai late, în continuare — linia pantalonilor este dreptă, fără manșetă, în general buzoare oblice. Pardesiile — cu caracter sport sau stil redingotă, ușor pensată — au o lungime pînă la genunchi. Magazinelor vor oferi noități și la tricotate. Pe lângă cele solicitate pînă acum, la care se adaugă un volum de mazări sport cu 15-40 la sută, am contractat modele noi: bluze, jachete, veste și rochiile dintr-o gamă largă de țesături și cald, roșu mărginec, de diferite intensități, roz rece pînă la bordo închis, violet-sabastru, verde, gri deschis.

Cum vedem, magazinele ne așteaptă, pentru completarea garderobei, cu lucruri noi, frumoase și moderne. Dorim să le găsim prezentate, cu gust, oferite cu sollicitudine.

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

SPARTACUS rulează la Patria (orele 12,45; 16,30; 20,15).

CANALILE rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 17; 19,15; 21,30).

CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS rulează la București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15).

COMISARUL X — cinemascop — rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MARELE RESTAURANT rulează la Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 18; 21).

DON GABRIEL rulează la Capital (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21).

VIATA LA CASTEL rulează la Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop — rulează la Victoria (orele 9,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

CIOCIRLIA rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

LADY MACKBET ÎN SIBERIA — cinemascop — rulează la Miorița (orele 15,30; 18; 20,30).

ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O STRENGĂRIȚĂ — cinemascop — rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE rulează la Timpu noi (orele 9-21 în continuare).

COMISARUL MAIGRET SE ÎNFURIE rulează la Central (orele 12,15; 15; 18).

DOMNUL rulează la Central (orele 9,30; 20,45).

CHEMAT-LI PE MARTIN rulează la Dacia (orele 8,30; 21 în continuare).

DRAGOSTEA MEA rulează la Bucegi (orele 15,30; 18,45; 20,45).

UNORA LE PLACE JAZZUL rulează la Unirea (orele 16; 18,15).

COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop — rulează la Tomis (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 19).

FERNARD COWBOY rulează la Colentina (orele 15; 17,45).

FIUL CĂPITANULUI BLOOD — cinemascop —

rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

SOȚII ÎN ORAȘ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN — cinemascop — rulează la Arta (ora 20,30).

DACHI — cinemascop — rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

CRĂCIUN ÎNSINGERAT rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

MAIORUL ȘI MOARTEA rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

PRINTRE VULTURI — cinemascop — rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

SIMBĂȚA 5 AUGUST PROGRAMUL I

11,15 Parada solștilor și a orchestrelor de muzică ușoară; 13,13 Succese ale muzicii ușoare; 13,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 17,10 Scriitura și secolului XX; Literatură tinerilor; 17,45 Din cantecele de dragoste ale popoarelor; 19,45 Varietăți muzicale; 20,30 O melodie pe adresa dumnezeoasă; 21,05 Îngeriștri de la recitalul cu public „De la Shakespeare la Argeșii” — poezie universală de dragoste (partea a III-a); 23,10 Unda veselă.

PROGRAMUL II

9,20 File de legendă; „Jurnalul lui Cuza Vodă”; 11,15 Călătoria în istoria civilizației (emisiune pentru tineret); „Pictura militanță”; 13,30 La braț cu muzica ușoară; 17,10 Acul-tătorii ne cer... (muzică din opere); 18,25 Concertul în re mi-

CUMPĂRĂTORI !

În plin sezon, magazinele universale și specializate ale cooperativei de consum, vă oferă — pînă la 19 august — un bogat sortiment de articole de vară cu prețuri reduse între 20-35 la sută:

- Imprimeuri și fantezii modă din bumbac fire fine;
- Imprimeuri din mătase artificială, reton și mixte;
- Tricotate fire sintetice scămoșate;
- Unele costumeși și sacouri din bumbac pentru copii;
- Rochii, fuste, bluze, compleuri plaje pentru femei;
- Șorturi, chiloși baie;
- Pălării paie, sacoșe p.v.c.;
- Sandale fețe p.v.c. și piei bovine presate;
- Pantofi talpă duoflex pentru copii etc.;

Deci vizitați magazinele cooperativei de consum de unde vă puteți procura articolele dorite!

SPARTACUS rulează la Patria (orele 12,45; 16,30; 20,15).

CANALILE rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 17; 19,15; 21,30).

CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS rulează la București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15).

COMISARUL X — cinemascop — rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MARELE RESTAURANT rulează la Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 18; 21).

DON GABRIEL rulează la Capital (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21).

VIATA LA CASTEL rulează la Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

SOȚII ÎN ORAȘ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN — cinemascop — rulează la Arta (ora 20,30).

DACHI — cinemascop — rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

CRĂCIUN ÎNSINGERAT rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).

MAIORUL ȘI MOARTEA rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

PRINTRE VULTURI — cinemascop — rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

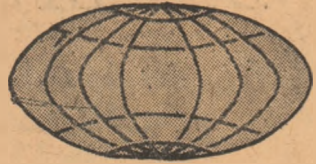
SIMBĂȚA 5 AUGUST PROGRAMUL I

11,15 Parada solștilor și a orchestrelor de muzică ușoară; 13,13 Succese ale muzicii ușoare; 13,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 17,10 Scriitura și secolului XX; Literatură tinerilor; 17,45 Din cantecele de dragoste ale popoarelor; 19,45 Varietăți muzicale; 20,30 O melodie pe adresa dumnezeoasă; 21,05 Îngeriștri de la recitalul cu public „De la Shakespeare la Argeșii” — poezie universală de dragoste (partea a III-a); 23,10 Unda veselă.

PROGRAMUL II

9,20 File de legendă; „Jurnalul lui Cuza Vodă”; 11,15 Călătoria în istoria civilizației (emisiune pentru tineret); „Pictura militanță”; 13,30 La braț cu muzica ușoară; 17,10 Acul-tătorii ne cer... (muzică din opere); 18,25 Concertul în re mi-

1967

Lucrările Conferinței ministrelor de externe din țările arabe

ITALIA. Imagine din Piața Veneției din Roma

KHARTUM 4 (Agerpres). — În capitala Sudanului au continuat joi lucrările conferinței ministrilor de externe din țările arabe.

După cum menționează agențiile de presă, ședința de dimineață a fost aproape în exclusivitate consacrată examinării problemelor decurgând din relațiile dintre unele țări arabe. Participanții au hotărât de comun acord ca aceste probleme să fie dezbătute în amănunt și în cadrul conferinței arabe a ministrilor informațiilor, care urmează să se deschidă la Tunis pe 12 august și să se desfășoare până la sfârșitul lunii august. În cadrul ședinței de după-mieză dezbaterile au fost din nou dominate de problema dacă să se revină sau nu la acordul de petrol către țările occidentale, dar până în prezent, după cum menționează agențiile de presă, nu a fost adoptat nici o rezoluție în acest sens. Totodată, au fost examinate o serie de probleme referitoare la proiectata uniune arabă la nivel înalt și care ar urma să aibă loc ulterior.

LA TOKIO s-a deschis la 1 august cea de-a doua Conferință a profesorilor japonezi împotriva armelor nucleare. La lucrări au participat 120 de profesori, invitați de către universitățile și institutele de cercetări din Japonia. Ei dezbătuie probleme referitoare la rolul și răspunderea cadrelor didactice

în mijloace pentru întărirea armelor atomice, pentru pace, împotriva războaielor nucleare. Prima conferință a avut loc în luna august, anul trecut, la Hiroshima.

CONFERINȚA națională a Partidului Laburist din Australia, care se desfășoară în Adelaide, a adoptat o declarație în care se recomandă cu insistență guvernului să se retragă din Vietnamul de sud. În cadrul ședinței a fost adoptată o rezoluție în care se recomandă guvernului să se retragă din Vietnamul de sud. În cadrul ședinței a fost adoptată o rezoluție în care se recomandă guvernului să se retragă din Vietnamul de sud. În cadrul ședinței a fost adoptată o rezoluție în care se recomandă guvernului să se retragă din Vietnamul de sud.

IN ARGENTINA au fost organizate spre sfârșitul lui iulie și începutul lui august de către stat și secția de presă de pe lângă guvernul republican. Conferințele se țin în programul guvernamental de reducere a personalității instituțiilor de stat.

„Univercrom-663”

SOFIA 4. — Conferința de la Agroprom, CA, însoțită de o serie de activități științifice și culturale organizate de către Institutul de Cercetări și Proiectări de Inginerie și Construcții din cadrul Academiei de Științe și Arte din Bulgaria. Conferința este dedicată aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Dimitar Blagovestov, marele inginer și inventator bulgar. Conferința este dedicată aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Dimitar Blagovestov, marele inginer și inventator bulgar.

Retragerea unor contingente britanice din Libia

La Londra s-a anunțat joi seara că, în cadrul tratativelor anglo-libiene în curs de desfășurare, a fost încheiat un acord parțial cu privire la retragerea, în termen de șase luni, a unor contingente britanice din Libia. În cererile politice britanice se cere ca acordul să se refere la evacuarea a 700 militari englezi încadrați actualmente la Benghazi și Tobruk.

Potrivit observatorilor politici, acordul amintit este menit să pregătească evacuarea tuturor efectivelor militare britanice staționate pe teritoriul Libiei. Se știe că acordurile anglo-libiene privesc menținerea de către Marea Britanie a unor baze militare în Libia după ce în 1973, iar guvernul de la Tripoli a renunțat deja cu intenție să le renunțeze.

Togolezii vorbesc cu mândrie de patria lor, de peisajele înconjurătoare din gofii Guineei, munții Aledjo sau plaiul Doye, de râșniștii sau apusul de soare pe întinsele ondulații ale lacului Togo, nu departe de coasta plină de arbori de cacao și manga a Atlanticului, de bogățiile păstrate în adâncurile teritoriului lor. Majoritatea vorbesc franceza, limba oficială a țării, însă nu rare sunt cazurile când auzi localnicii înțelegându-se în engleză, germană sau chiar portugheză. Este o urmare a condițiilor istorice caracteristice, care au determinat ca țara să fie supusă succesiv tuturor celor patru influențe.

Utilizarea frecventă a limbilor respective ca mijloc de comunicare s-a impus cu atât mai mult cu cât diferitele populații locale constituie o mare complexitate lingvistică, fenomen specific de altfel majorității statelor africane de curând independente. Predomină însă dialectele Ewé în sud și Haussa în nord, ceea ce este determinat de autoritățile togoleze să recomande introducerea acestora în școli, acționând și pe alte căi în direcția promovării celor două dialecte. Majoritatea populației este ocupată în agricultură, zootehnie și producția artizanală. Vizitarea pieței din Lomé („Le Grand Marché” cum o recomandă tradiția turistică), cu căldurile sale joase și cu animația plină de pitoresc ce se atenuază abia în orele de noapte, este edificatoare în acest sens. Localnicii și, în special, localnice, oferă cumpărătorilor (cu o abundență de argumente și gesturi) banane,

mango (o fructă de mărimea unei perlei și cu gust de dovleac copt însă puternic iodat), ananas, citrice, arahide, batoane de iestee de zahăr, ulei de palmier, tutun, susan, porumb, orez, și o gamă largă de alimente și băuturi, care pregătit sau preparat sub cele mai diferite forme. Alături de acestea, se produc, de asemenea, cafea, cacao, bumbac, copra (o specie de nucă de cocos cultivată în special pentru miezul deosebit de uleios), kapok (material buretos utilizat în special pentru tapiterii), tapioc etc. Din loc în loc, un miros pătrunzător de fructură atrage atenția vizitatorilor. Sînt restaurantele care pregătesc după rețete deșăvșite în decurs de secole renumite Mishu, friptură de berbec bine condimentată, cu pielea crocantă și carnea fragrantă, aromată, pentru al cărei consum nu li se recomandă nici în glumă cuțitul și furculița. Ar fi un sacrilegiu la adresa artei culinare locale și în plus, ar evita ceremonia spălării pe mâini după masă, în libane anume aduse și cu apă turnată din carafe de aramă specializate. Preparatul și ceremonia consumării lui, au un farmec anume în plața din Lomé, unde localnicii se adună să se bucure de gusturile specifice orientale, este locul de întâlnire ritmică ale tanzanienilor angustierilor de arizant, iar căldurile soarelui și albe mizerereuri stule. La acestea, se adaugă interesul capitalurilor străine pentru Togo a crescut datorită marilor zăcăminte de fosfați descoperite în această țară. În prezent, rezervele sînt evaluate la peste 100 milioane tone și o uzină modernă de concentrare a minerului, construită la Kpémé, în sudul țării, livrează la export un milion de tone anual cu o concentrație de peste 90% fosfați triplu, Japonia, Chile, Italia, Republica Federală a Germaniei, Olanda, Franța, S.U.A., Brazilia sînt principalele importatori ai fosfaților togolezi. Țara dispune de zăcăminte de zinc și minerale de fier, exploatarea încă din vechime pe cale meșteșugărească, aur, azbest, cromită, delomită, hauzilit și altele mizerereuri stule. La acestea, se adaugă zăcămintele de brich, scap, și alte minerale prețioase deosebite de abundență în industria de mobilă din țările europene.

Cu toate aceste bogății, țara nu dispune de un cercetător industrial, în afară uzinei de concentrare a fosfaților, în Republica Togo industria este reprezentată numai printr-o fabrică de ulei de palmier, o fabrică de făină de manioc, o uzină textilă, o fabrică de bere și sucuri și o

mică fabrică de sâpun de rufe din ulei de palmier produs pe cale meșteșugărească. Statisticile înregistrează 31.000 de meșteșugari din care o treime femei, care se ocupă cu confecționarea de țesături, olării, unelte și articole din lemn și fier, decorarea orezului, morăritul rudimentar, toate realizate în ateliere casnice. Diferitele proiecte ale autorităților togoleze în vederea dezvoltării în țară a unor ramuri industriale noi, în deosebi în domeniul industriei ușoare, alimentare, chimice și în domeniul minier (azbest, delomită), se izbește de lipsa mijloacelor de investiție, lipsa de căi și mijloace de transport etc.

De aceea, în paralel cu popularizarea pe toate căile a resurselor naturale ale țării în scopul atragerii de capitaluri, autoritățile încurajează turismul, ca un mijloc accesibil de încasări în devaliz. Marile vințuri africane (Safari) au fost interzise pe teritoriul togolez și sînt în curs de constituire două mari rezervații naturale la Fazo (17.000 ha) și Kelan (6.700 ha) în special pentru antilope și fâcșori (pore mistreț african).

Preferințele turistice se îndreaptă spre vizitarea lacului Togo, situat la 32 km de Lomé, spre care conduce o șosea bine întreținută, serpind print-o pitorescă plantație de caecierii. În zăre se observă Porto-Séguro rămas a această denumire încă de pe vremea administrației portugheze, mic port de pescari a kilometri de plajă așezate la soare, după care, a întindere impresionantă de ape, fără valurile specifice oceanului din apropiere, își vesteste prezența lacului Togo. În țările africane situate în regiuni de lagune, este recomandabil să nu te ataci pe mers foarte lent. Crocodilii nu te pot ataca pe mal, însă o nențenie îți de mică, o surprăzură de teren, te poate împinge lesne în contact cu apa și atunci pericolul este de neînălțurat. Din această cauză placardele existente pe malul lacului Togo înștătesc pe turist, înțelegându-l că nu există nici o primădie în privința crocodililor. Un micșip fin, ca cel al litoralului românesc, bordură de 12 km mal departe, se află capitala istorică a Republicii Togo, orașul Aného, de asemenea, intemeiat de portughezi, ca punct de depozitare a selavilor vinăși în saatele de întindere savane înconjurătoare. Turistului participarea la serbările populare din diferitele regiuni ale țării. Reînvierea scenele ale vechilor mituri, parzi de costume de cult, spectacole de muzică și dans specific, sînt numai cîteva din punctele de atracție de care țara vorbește în legătură cu aceste serbări. Și amatori sînt numeroși. Dovadă, hotelurile moderne din importantele orașe togoleze, care, așa cum se dovedește insistență îi este recomandată Oficiul Național Togolez de Turism din Lomé, încasările importante din turism comunicate de autoritățile țării respective.

La Lomé nu se povestește că atunci cînd turștii sosește în Togo pe calea apei, își manifestă de obicei la sosire surpriza de a nu fi găsit în Gofii Guineei perle de apă virginală în mod normal ar fi trebuit să bordeze țărmul oceanului la tropice. Intr-adevăr, pe țărmul togolez al Atlanticului are loc o anomalie climatică (deși gradul de umiditate atmosferică este foarte ridicat, la Lomé nu plouă mai mult decît la Paris) specifică de altfel și Republicii Dahomey și vestului Nigeriei, anomalie datorită căreia zona de savană începe direct de la țărm eliminându-se zona de pădure caracteristică tropicală.

„Este această, îmi spune o cunoștință locală, și un simbol: nu avem nici o stație în călea celor ce doresc să ne viziteze, să ne cunoască, să colaboreze cu noi”.

SILVIAN PETRESCU

Nigeria

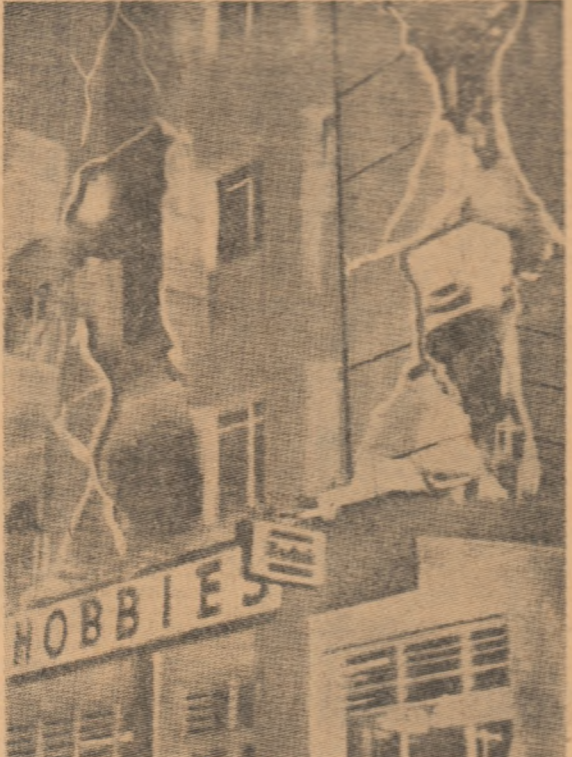
• Noi dezvoltări în problema redevențelor • Ojukwu amenință...

În ultimele zile, aspectele politice par să primeze asupra celor militare în complicata problemă nigeriană. Arestarea domiciliu lui Stanley Grey, directorul filialei din Biafra a companiei „Shell British Petroleum”, a provocat îngrijorarea cercurilor de afaceri din Londra, care se tem că guvernul rebel al provinciei va lua și alte măsuri afectând compania.

Pentru a preveni o agravare situației, directorul general al companiei britanice menționate, Frank McFadden, a plecat la Enugu, unde va încerca să ducă la îndeplinire o misiune de mediere cu reprezentanții lui Ojukwu sau chiar cu liderul secesionist. Agenția U.P.I. apreciază că, „în fond, eliberarea orizonierului Stanley Grey este o problemă secundară, fiind elipsată de cealaltă, anume de plata redevențelor către guvernul rebel al Biaferei, sau către guvernul federal așa cum prevede toate acordurile”. Ojukwu evindică nici mai mult nici mai puțin de 7.000.000 lire sterline în schimbul eliberării lui Grey. Dr. această sumă este tocmai echivalentul redevențelor ce trebuie achitate guvernului federal. Pentru a fi și mai sigur că va obține suma revendicată, Ojukwu a amenințat că va confiscă oate instalațiile companiei.

Un purtător de cuvînt al companiei a declarat că „deocamdată redevențele nu au fost achitate nici unei părți”, pentru a nu se crea complicații inutile în relațiile cu autoritățile nigeriene.

Observatorii de presă apreciază că acest echivoc al companiei britanice se datorește nesigurății create de evoluția operațiilor militare dintre trupele guvernului federal și cele ale lui Ojukwu. În cazul unei capitulări a guvernului secesionist, redevențele vor fi plătite guvernului de la Lagos, dar o amănare a acestui sfîrșit, pune compania în fața delicatei alternative de a plăti lui Ojukwu, sau de a risca să-și vadă bunurile confiscate.

VERNEZUELA. Urmările recentului cutremur asupra unei clădiri din Caracas

Problema Gibraltarului

Pregătiri consacrate referendumului din 10 septembrie

La Londra au loc pregătiri în vederea reuniunii ministeriale dintre reprezentanții Angliei și Gibraltarului din 15 și 16 august, consacrată măsurilor pentru organizarea referendumului din 10 septembrie în Gibraltar. Acest referendum ar urma în concepția guvernului englez, să stabilească viitorul acestei ultime colonii a Marii Britanii de pe continentul european.

Guvernul britanic va fi reprezentat la reuniune de titularii ministerelor interesate, iar Gibraltarul de primul ministru Joshua Hassan. Spania se opune referendumului preconizat de guvernul englez calificîndu-l drept contrar rezoluției Organizației Națiunilor Unite cu privire la decolonizarea Gibraltarului. Guvernul englez, dimpotrivă, consideră că acest referendum ar fi în spiritul rezoluției amintite. Tocmai așa se explică că în ciuda protestelor Spaniei, Marea Britanie

nu a renunțat la organizarea referendumului așezînd un nou element de tensiune în disputa anglo-spaniolă în jurul problemei Gibraltarului.

Primul ministru Harold Wilson a mărit reprezentarea partidului său în Camera Lorilor, anunșind acordarea a 12 noi titluri de baroni și două de barone. Toți cei 14 sînt membri ai partidului laburist. Printre ei sînt doi foști membri ai Camerei Comunelor, trei industriași, trei activiști ai tradiționaliștilor și redactorul șef al unei reviste pentru femei. Cu toate acestea, arată corespondentul de presă, raportul de forțe în Camera Lorilor continuă să fie defavorabil laburistilor, care au în prezent 112 adepți, față de cei 350 de conservatori.

Hondurasul britanic este o țară mică, dar cu multe probleme.

În ultimele trei decenii, Marea Britanie, sub impulsul luptei pentru independență a popoarelor, s-a retras, pe rînd, din fostele ei colonii situate în Asia, Africa și Orientul Mijlociu. Drapeaul englez continuă însă să flutere pe această mică bucată de pământ, cu o suprafață de 14.200 km pătrați pe care trăiesc numai 100.000 de locuitori.

Hondurasul britanic se întinde de-a lungul peninsulei mexicane Yucatan pe coasta Mării Caraibilor. Populația este alcătuită în proporție de 70 la sută din negri, majoritatea lor descendenți ai selavilor aduși aici din Indiile de vest, indieni maya, urmași ai spaniolilor, englezi și un număr de rezidenți din Statele Unite. Țara este izolată de restul țărilor din jur, înconjurate de jungla aproape impenetrabilă, din Yucatan, a junglă de insulă de limbă engleză într-o mare latino-americană. Zărezile din Belize, capitala teritoriului, nu publică semnalate în apropiere. Englezii au pretins că teritoriul ocupat aparține coroanei britanice, fapt care avea să fie recunoscut oficial de guvernul de la Londra abia 300 de ani mai tîrziu. Marea Britanie și Guatemalea (care argumentează că a preluat de la spanioli, e dată cu independența, dreptul de a reverdica suveranitatea asupra Hondurasului britanic) au semnat un tratat în anul 1859. Guatemalezii recunosteau teritoriul ca fiind englez. Marea Britanie angajîndu-se în schimb să recunoască și să garanteze independența și securitatea interne. Dar această stare de izolare nu a ferit Hondurasul britanic să fie tinta unor conflicte ce opuneau Marea Britanie și Guatemalea. Inceputurile disputelor se află în urmă cu 300 de ani, în zilele conchistadorilor spanioli și piratilor englezi Spaniolii au pretins teritoriul dar nu l-au colonizat niciodată. Primii sosii aici au fost piratii și oameni certai cu legea din Marea Britanie, care se refugiau cînd unități ale flotei regale spaniole erau

la, ce au dus chiar la ruperea relațiilor diplomatice între cele două țări. Perioada, au loc întîlniri între funcționari superiori din ambele state, care nu s-au materializat însă pînă acum în vîșsun acord.

Între timp, poporul Hondurasului britanic se pregătește pentru opunerea independenței. Data acordării independenței a fost stabilită pentru anul 1963, dar, după cum s-a lăsat să se înțeleagă la Belize, este posibil ca termenul să fie amînat pentru 1970. Pe plan economic, se pun mari speranțe în descoperirea unor însemnate zăcăminte de petrol care ar permite țării să trăiască pe propriile ei picioare. Pe acest fundal, se desfășoară în aceste zile și un conflict intern între partidul de guvernămînt, partidul uni popular, și opoziție, reprezentată de partidul independentist național. Forțele o-

URSS. Turnul televiziunii din Moscova a căruia construcție se apropie de sfîrșit

DISPUTĂ DE 300 DE ANI

I. RETEGAN